

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.383 van 19 februari 2001
in de zaak A. 100.230/IX-2718.**

In zake : XXXX,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXX op 8 februari 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van de Directeur-generaal van het personeel van de federale politie met referentie DGP/DPS-210A-2001 van 01/02/2001, houdende de weigering om verzoekende partij onmiddellijk toe te laten tot de opleiding aan de beroepscyclus van de applicatieschool";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 februari 2001, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker uiteenzet dat hij op 16 oktober 1997 in dienst is getreden bij de luchtvaartpolitie, dat hij vervolgens met behoud van zijn vorig statuut geïntegreerd is in het operationeel korps van de rijkswacht, waar hij de graad van wachtmeester heeft verkregen; dat hij betoogt dat hij in 1999 gevraagd heeft om de opleiding voor rijkswachtofficier te mogen volgen, dat hem dat op 31 augustus 1999 toegestaan is, dat hij op 7 januari 2000 gevraagd heeft om de opleiding te mogen stopzetten omdat hij geconfronteerd werd met tuchtrechtelijke en strafrechtelijke gegevens die het hem in de praktijk onmogelijk maakten de opleiding normaal voort te zetten, dat hij dan op 12 september 2000 een nieuwe aanvraag heeft ingediend om dezelfde officierenopleiding te volgen maar dat hem op 13 oktober 2000 -de nota 1944/A-2000- medegedeeld is dat het volgen van de opleiding afhing van het positief resultaat van een "grondig moraliteitsonderzoek" en dat hij tot zolang in het veiligheidsdetachement van de Zaventemse luchthaven zou blijven werken, dat hij zich op 31 december 2000 bij zijn overheid beklagde heeft over het feit dat het moraliteitsonderzoek niet afgerond werd hoewel de lessen van de beroepscyclus zouden aanvangen op 2 januari 2001 maar dat hij op die klacht geen antwoord heeft gekregen, dat hij tenslotte op 29 januari 2001 aan de personeelsdirecteur geschreven heeft dat hij zich, rekening houdend met de naar zijn oordeel onwettige koppeling van zijn deelname aan de opleiding aan het gunstig resultaat van een moraliteitsonderzoek, op 2 februari 2001 op de applicatieschool zou aanbieden; dat, in antwoord daarop, verzoeker op 2 februari 2001 kennis gekregen heeft van een nota DGP/DPS-210A-2001, waarin hij het voorwerp legt van zijn vordering tot schorsing, en waarbij hem wordt medegedeeld :

"1. U zal eerstdaags het resultaat ontvangen van voormeld moraliteitsonderzoek.

2. Verder komt het u niet toe u te substitueren aan de overheid! In tegenstelling tot de door u in de slotzin van uw Mod B geuite intentie, zal u zich, zolang voormeld onderzoek niet is afgerond, derhalve van uw taken in het VDNL kwijten, conform de dienstorders!".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecordineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

Overwegende dat verzoeker het hoogdringend karakter van zijn vordering koppelt aan de mededeling, door het bestuur, op 2 februari 2001 van de nota van 1 februari 2001; dat hij als middel aanvoert (1) dat hij op grond van artikel 60 van het koninklijk besluit van 25 januari 2000 betreffende de benoeming en de bevordering van personeelsleden van de zeevaartpolitie, de luchtvaartpolitie en de spoorwegpolitie die naar de rijkswacht overgeplaatst zijn en houdende diverse andere statuutbepalingen omtrent die personeelsleden voor een bevordering tot officier enkel moet slagen in de beroepscyclus van de applicatieschool zonder nog het bewijs te moeten leveren dat hij de vereiste morele kwaliteiten bezit, zeker niet voor de deelname aan de beroepscyclus in de applicatieschool, en (2) dat artikel 60 en de redelijkheidsnorm het mogelijk maakt de opleiding voor de overgang naar het officierenkader te volgen zonder dat er een onderzoek naar de morele hoedanigheid van de kandidaat gebeurt; dat hij het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de tenuitvoerlegging van

het bestreden besluit hem berokkent, legt in het feit dat hij de beroepscyclus van de officierenopleiding in de applicatieschool, die aangevangen is op 2 januari 2001, niet kan volgen totdat het moraliteitsonderzoek is afgerond en het hem aldus opgedrongen uitstel tot gevolg heeft dat hij langer dan nodig in een toestand van prangende onzekerheid moet leven, dat hij de indruk krijgt dat hij door het bestuur aan het lijntje wordt gehouden, dat hij werk moet blijven doen dat niet met zijn kwalificatie overeenstemt en dat zijn bevorderingsmogelijkheden sterk gehypothekeerd worden aangezien zijn kans op slagen met het verloop van de tijd vermindert en aangezien hij in de nieuwe politiestructuren niet meer zal kunnen genieten van de nu bestaande mogelijkheden voor bevordering;

3. Overwegende dat de grondvoorwaarden om de schorsing van tenuitvoerlegging te bevelen slechts onderzocht kunnen worden wanneer de vordering gericht blijkt te zijn tegen een beslissing die door de Raad van State vernietigd kan worden omdat zij ingrijpt op de rechtstoestand van de bestuurde;

3.1. Overwegende dat verzoeker zijn vordering toespitst op het uitblijven van de toelating om aan de beroepscyclus van de officierenopleiding te beginnen; dat hij daarmee zijn vordering in het verlengde legt van de vraag die hij met zijn nota VDNL/DPL/025 van 29 januari 2001 aan de directeur-generaal van de directie-personeel heeft gericht en waarin hij, met verwijzing naar de onwettigheid van het standpunt van de directie-personeel om een voorafgaand moraliteitsonderzoek te vragen, vroeg om op zeer korte termijn de lessen te kunnen volgen; dat het bestreden besluit daarop een antwoord geeft, met name dat er over die toelating zal beslist worden in het licht van het resultaat van het gevraagde moraliteitsonderzoek en dat verzoeker tot dan voort, als voorheen, in het veiligheidsdetachement van de luchthaven te Zaventem moet blijven werken; dat het

bestreden besluit geenszins de weigering inhoudt om verzoeker tot de opleiding toe te laten;

3.2. Overwegende dat het besluit wel tot gevolg heeft dat verzoeker de opleiding nog niet kan volgen; dat verzoeker juridische argumenten aanvoert om aan te tonen dat het hem aldus opgedrongen uitstel onwettig is, met name omdat de federale politie in zijn geval niet gerechtigd was het volgen van de opleiding afhankelijk te maken van een moraliteitsonderzoek; dat evenwel, bij het onderzoek van de vraag of een dergelijk besluit de situatie van verzoeker wijzigt, de vaststelling zich opdringt dat de verwerende partij -zonder daarbij een nieuwe argumentatie uit te werken of de argumentatie van verzoeker anders te beoordelen-, alleen maar herhaalt wat reeds eerder, met name op 13 oktober 2000, aan verzoeker ter kennis was gebracht, te weten dat zijn toelating tot de opleiding gekoppeld is aan het resultaat van het uit te voeren moraliteitsonderzoek; dat de mededeling van een verder uitstel van de beslissing over zijn vraag tot toelating, met opnieuw de verwijzing naar het eerder bevolen moraliteitsonderzoek, zijn juridische toestand niet verandert; dat de schorsing van het bestreden besluit niet kan beletten dat zijn toelating tot de opleiding van de applicatieschool nog altijd afhangt van het resultaat van het moraliteitsonderzoek;

3.3. Overwegende dat verzoeker gewis met reden stelt dat hij op 13 oktober 2000 van oordeel kon zijn dat het onderzoek op 2 januari 2001 zijn beslag zou gekregen hebben en dat, aldus bezien, de bestreden nota van 1 februari 2001 -omdat zij zijn deelname aan de opleiding nu nog langer uitstelt- wel degelijk directe feitelijke gevolgen heeft, dat uit het door de verwerende partij overgelegde dossier ook geen reden blijkt waarom het moraliteitsonderzoek slechts op 11 december 2000 is bevolen en ook niet waarom het op 5 januari 2001 afgesloten

moraliteitsonderzoek geen onmiddellijk gevolg gekregen heeft, maar dat zulks niets afdoet aan de juridische conclusies waar de administratieve rechter zich voor geplaatst ziet, te weten dat verzoeker zich in wezen verzet tegen het feit dat de verwerende partij zijn toelating tot de applicatieschool koppelt aan een moraliteitsonderzoek, dat de desbetreffende beslissing hem reeds op 13 oktober 2000 ter kennis gebracht is en dat de hier bestreden akte geen nieuwe elementen aan zijn juridische situatie toevoegt; dat de nadelige positie waarin verzoeker beweert terechtgekomen te zijn volledig terug te voeren is tot het uitblijven van een beslissing waarvan de contouren -d.w.z. de impact ervan op zijn rechtstoestand- hem sinds 13 oktober 2000 bekend waren maar waartegen hij toentertijd geen juridische stappen ondernomen heeft;

3.4. Overwegende dat de vordering tot schorsing, omdat zij gericht is tegen een niet-vernietigbare akte, niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 2000 en een, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,

Mevr. V. WAUTERS,

wnd. kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.